

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (dziesiąta izba)

z dnia 6 września 2018 r.*

Odesłanie prejudycjalne – Unia celna i Wspólna taryfa celna – Nomenklatura taryfowa i statystyczna –
Klasyfikacja towarów – Smażony makaron instant – Pozycja taryfowa 1902 30 10

W sprawie C-471/17

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Finanzgericht Hamburg (sąd finansowy w Hamburgu, Niemcy) postanowieniem z dnia 19 lipca 2017 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 7 sierpnia 2017 r., w postępowaniu:

Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG

przeciwko

Hauptzollamt Hannover,

TRYBUNAŁ (dziesiąta izba),

w składzie: E. Levits, prezes izby, M. Berger (sprawozdawca) i F. Biltgen, sędziowie,

rzecznik generalny: P. Mengozzi,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG przez L. Haringsa oraz H. Henningera, Rechtsanwälte,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez A. Caeiroso oraz M. Wasmeiera, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

* Język postępowania: niemiecki.

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni podpozycji taryfowej 1902 30 10 Nomenklatury scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej (Dz.U. 1987, L 256, s. 1), w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 927/2012 z dnia 9 października 2012 r. (Dz.U. 2012, L 304, s. 1) (zwanej dalej „CN”).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy spółką Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG a Hauptzollamt München (głównym urzędem celnym w Monachium, Niemcy) w przedmiocie klasyfikacji taryfowej smażonego makaronu instant w ramach CN.

Ramy prawne

Nomenklatura scalona

- 3 Nomenklatura scalona, wprowadzona rozporządzeniem nr 2658/87, jest oparta na zharmonizowanym systemie oznaczania i kodowania towarów, opracowanym przez Radę Współpracy Celnej, obecnie Światową Organizację Celną (WCO), i wprowadzonym w życie Międzynarodową konwencją w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów, zawartą w Brukseli w dniu 14 czerwca 1983 r. Konwencja ta, wraz z protokołem zmian do niej z dnia 24 czerwca 1986 r., została zatwierdzona w imieniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej decyzją Rady 87/369/EWG z dnia 7 kwietnia 1987 r. (Dz.U. 1987, L 198, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 2, t. 2, s. 288).
- 4 Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej, zawarte w sekcji I część A części pierwszej, stanowią w szczególności:

„Klasyfikacja towarów w [CN] podlega następującym regułom:

1. Tytuły sekcji, działów i poddziałów mają znaczenie wyłącznie orientacyjne; do celów prawnych klasyfikację towarów należy ustalać zgodnie z brzmieniem pozycji i uwag do sekcji lub działów oraz, o ile nie są one sprzeczne z treścią powyższych pozycji i uwag, zgodnie z następującymi regułami:

[...]
6. Klasyfikacja towarów do podpozycji tej samej pozycji powinna być przeprowadzona zgodnie z ich treścią i uwagami do nich, z uwzględnieniem ewentualnych zmian wynikających z powyższych reguł, stosując zasadę, że tylko podpozycje na tym samym poziomie mogą być porównywane. Odpowiednie uwagi do sekcji i działów mają zastosowanie również do tej reguły, jeżeli treść tych uwag nie stanowi inaczej”.
- 5 Część druga CN, zatytułowana „Tabela stawek celnych”, zawiera sekcję I, zatytułowaną „Zwierzęta żywe; produkty pochodzenia zwierzęcego”, której nota 2 przewiduje:

„Jeśli z kontekstu nie wynika inaczej, to w całym tekście nomenklatury każda informacja dotycząca produktów »suszonych« obejmuje również produkty, które były odwodnione, odparowane lub liofilizowane”.
- 6 Część druga CN zawiera również sekcję IV, w której znajduje się między innymi dział 19, zatytułowany „Środki spożywcze ze zbóż, mąki, skrobi lub mleka; pieczywa cukiernicze”.

7 Dział CN 19 zawiera pozycję 1902, która ma następujące brzmienie:

„1902 Makarony, nawet poddane obróbce cieplnej lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami), lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, nawet przygotowany”.

8 Pozycja 1902 tego działu 19 obejmuje następujące podpozycje:

	„– Makarony niepoddane obróbce cieplnej, nienadziewane ani nieprzygotowane inaczej
1902 11 00	– – Zawierające jaja
1902 19	– – Pozostałe
[...]	[...]
1902 20	– Makarony nadziewane, nawet poddane obróbce cieplnej lub inaczej przygotowane
[...]	[...]
1902 30	– Pozostałe makarony
1902 30 10	– – Suszone
1902 30 90	– – Pozostałe
[...]”.	

Rozporządzenie (WE) nr 635/2005

- 9 Rozporządzenie Komisji (WE) nr 635/2005 z dnia 26 kwietnia 2005 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej (Dz.U. 2005, L 106, s. 10) zawiera w załączniku do niego tabelę złożoną z trzech kolumn, z których pierwsza opisuje każdy z określonych towarów, druga – jego kod w klasyfikacji w CN, a trzecia zawiera uzasadnienie tej klasyfikacji.
- 10 Z pkt 1 tego załącznika wynika, że produkt składający się z obgotowanego, suszonego makaronu z mąki pszennej (ok. 80 g) oraz przypraw (ok. 11 g), pakowany do sprzedaży detalicznej do miseczki, gotowy do spożycia po dodaniu przypraw i wrzącej wody (maksymalnie 200 ml), jest klasyfikowany do podpozycji CN 1902 30 10. W myśl uzasadnienia klasyfikacji zasadniczy charakter nadaje produktowi makaron z uwagi na duży udział procentowy w jego składzie.
- 11 Zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/183 z dnia 2 lutego 2015 r. (Dz.U. 2015, L 31, s. 5) ów pkt 1 został skreślony.

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 767/2014

- 12 Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 767/2014 z dnia 11 lipca 2014 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej (Dz.U. 2014, L 209, s. 11) zawiera w załączniku do niego tabelę złożoną z trzech kolumn, z których pierwsza opisuje każdy z określonych towarów, druga – jego kod w klasyfikacji w CN, a trzecia zawiera uzasadnienie tej klasyfikacji.

- 13 Z załącznika tego wynika, że produkt składający się zasadniczo z bloku suszonego, wstępnie poddanego obróbce cieplnej makaronu, jest objęty podpozycją CN 1902 30 10. W kolumnie dotyczącej opisu towarów produkt ten opisano następująco:

„Produkt składający się z bloku suszonego, wstępnie poddanego obróbce cieplnej makaronu (w przybliżeniu 65 g), torebki przypraw (w przybliżeniu 3,4 g), torebki oleju jadalnego (w przybliżeniu 2 g) i torebki suszonych warzyw (w przybliżeniu 0,8 g).

Produkt jest przedstawiany jako zestaw (zapakowany razem), przeznaczony do sprzedaży detalicznej do przygotowania potrawy makaronowej.

Zgodnie z instrukcjami drukowanymi na opakowaniu należy przed spożyciem dodać wrzącej wody”.

Noty wyjaśniające do CN

- 14 Zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 Komisja Europejska przyjmuje noty wyjaśniające do CN (zwane dalej „notami wyjaśniającymi do CN”).
- 15 Noty wyjaśniające do CN, opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 4 marca 2015 r. (Dz.U. 2015, C 76, s. 1), mają w zakresie podpozycji CN 1902 30 10 następujące brzmienie:

„Suszone

Do celów niniejszej podpozycji określenie »suszone« odnosi się do produktów w stanie suchym i kruchym, o niskiej wilgotności (do około 12%), które zostały poddane suszeniu bezpośrednio na słońcu lub przemysłowemu procesowi suszenia (na przykład suszenia w tzw. suszarce tunelowej, prażenia lub smażenia)”.

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

- 16 W dniu 4 lutego 2013 r. spółka Kreyenhop & Kluge zgłosiła celem oclenia, w ramach kodu taryfowego CN 1902 30 90 mającego zastosowanie do makaronów innych niż suszone, różne dania z makaronu instant, które przywiózł na obszar celny Unii. Chodziło o dania zapakowane w plastikowe opakowania do 60 g, składające się z bloku smażonego makaronu instant i jednego lub kilku plastikowych woreczków zawierających przyprawy, ciasto, oleje lub składniki suszone. Makaron wstępnie poddany obróbce cieplnej odznaczał się po smażeniu zawartością tłuszczu wynoszącą około 20%. Wedle „przykładowego przepisu” znajdującego się na opakowaniu do zawartości opakowania umieszczonej w pojemniku należało wlać około 320 ml wrzącej wody. Sąd odsyłający wyjaśnia, że nawet jeśli, zgodnie ze wskazówkami zamieszczonymi na opakowaniu, makaron jest przygotowywany w postaci zupy, gdy zostanie dodana woda, to jednak może on również być spożywany bez dalszego przygotowania, jak chipsy ziemniaczane.
- 17 Nie zgodziwszy się na klasyfikację taryfową przyjętą przez Kreyenhop & Kluge, organ celny w decyzji ustalającej wysokość zobowiązania z dnia 6 lutego 2013 r. określił cło na podstawie podpozycji CN 2104 10 00: „Zupy i buliony i preparaty do nich; zupy i buliony i preparaty do nich”.
- 18 Spółka Kreyenhop & Kluge wniosła odwołanie od tej decyzji. W trakcie postępowania w sprawie odwołania Komisja przyjęła w dniu 11 lipca 2014 r. rozporządzenie wykonawcze nr 767/2014, na mocy którego dania z makaronu instant, podobne do rozpatrywanych w niniejszym przypadku, zostały sklasyfikowane nie jako zupy lub buliony (pozycja CN 2104), lecz jako makarony spożywcze, należące w związku z tym do pozycji CN 1902. W ramach tej ostatniej pozycji owo rozporządzenie wykonawcze uznaje owe dania z makaronu instant za „suszone” i objęte podpozycją CN 1902 30 10.

W wyniku dyskusji, która wywiązała się w tej kwestii pomiędzy niemieckimi organami celnymi a Komisją, instytucja ta w dniu 4 marca 2015 r. opublikowała nową wersję uwag wyjaśniających do CN. Wynika z niej, że spożywcze makarony smażone należy również traktować jako „suszone” w rozumieniu tej podpozycji 1902 30 10.

- 19 Następnie organy celne w decyzji ustalającej wysokość zobowiązania z dnia 27 sierpnia 2015 r. określili cło dla rozpatrywanych towarów na podstawie podpozycji CN 1902 30 10.
- 20 Odwołanie od tej nowej decyzji zostało oddalone, w związku z czym spółka Kreyenhop & Kluge wniosła w dniu 27 listopada 2015 r. skargę do sądu odsyłającego, wnosząc o jej zmianę w taki sposób, by cło podlegało pobraniu na podstawie podpozycji CN 1902 30 90.
- 21 Sąd odsyłający uważa przede wszystkim, że rozporządzenie nr 635/2005, na mocy którego dania z makaronu instant zostały sklasyfikowane do podpozycji CN 1902 30 10, nie znajduje zastosowania *ratione materiae* ze względu na brak wystarczającego podobieństwa omawianych towarów z towarami rozpatrywanymi w postępowaniu głównym. W istocie decydującym elementem do celów klasyfikacji dań z makaronu instant, których dotyczy to rozporządzenie, jest ilość wody, która musi zostać dodana do makaronu. W postępowaniu głównym stosunek ilości makaronu do ilości wody jest jednak odmienny.
- 22 Sąd ten uważa ponadto, że gdyby rozporządzenie wykonawcze nr 767/2014 należało uznać za mające zastosowanie *ratione materiae*, to nie ma ono zastosowania *ratione temporis*, ponieważ przywóz leżący u podstaw zakwestionowanej decyzji ustalającej wysokość zobowiązania miał miejsce przed wejściem w życie tego rozporządzenia. To samo odnosi się do noty wyjaśniającej dotyczącej podpozycji 1902 30 10, która została opublikowana dopiero w roku 2015.
- 23 W tych okolicznościach spór zawisły przed sądem odsyłającym dotyczy zdaniem tego sądu jedynie kwestii, czy smażony makaron instant, taki jak rozpatrywany w niniejszej sprawie, należy uznać za „suszony” w rozumieniu podpozycji CN 1902 30 10. Jeżeli chodzi o brzmienie tej podpozycji, sąd odsyłający zauważa, że wyrażenie „suszone” nie zostało zdefiniowane. Uważa on, że wyrażenie to określa zasadniczo towar, który utracił wilgotność. Miałoby to również miejsce w odniesieniu do smażonego makaronu spożywczego, ponieważ żywność w sposób konieczny traci wodę podczas smażenia.
- 24 Jednakże biorąc pod uwagę, że żywność suszona została poddana procesowi suszenia, powstaje pytanie, czy smażenie mieści się w ramach tego procesu. W tym względzie sąd odsyłający uważa, że suszenie żywności stanowi środek konserwacji, który należy odróżnić od metod obróbki cieplnej takiej jak smażenie.
- 25 Jest on zdania, że ze względu na zasadnicze różnice w zakresie chemii żywności pomiędzy smażeniem i suszeniem należy przyjąć wąskie znaczenie terminu „suszone”. O ile bowiem smażenie jest procesem obróbki cieplnej prowadzącym, poza usunięciem wody, do wielu złożonych reakcji chemicznych, suszenie stanowi proces separacji powodujący wyłącznie usunięcie wody. Ponadto CN wielokrotnie odróżnia żywność przygotowaną od żywności konserwowanej.
- 26 Powziąwszy w związku z tym wątpliwości co do wykładni podpozycji CN 1902 30 10, Finanzgericht Hamburg (sąd ds. finansowych w Hamburgu, Niemcy) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy smażony makaron jest makaronem »suszonym« w rozumieniu podpozycji CN 1902 30 10?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

- 27 Poprzez swoje pytanie sąd odsyłający zmierza zasadniczo do ustalenia, czy CN należy interpretować w ten sposób, że podpozycja CN 1902 30 10 obejmuje dania z makaronu instant, takie jak będące przedmiotem postępowania głównego, które składają się zasadniczo z wstępnie poddanego obróbce cieplnej i smażonego bloku makaronu.
- 28 Na wstępie należy wskazać, że klasyfikacja taryfowa dań z makaronów instant stanowi przedmiot zarówno rozporządzenia nr 635/2005, jak i rozporządzenia wykonawczego nr 767/2014.
- 29 Te dwa rozporządzenia nie mają jednak zastosowania w niniejszej sprawie.
- 30 Z jednej strony, co się tyczy rozporządzenia nr 635/2005, z utrwalonego orzecznictwa wynika, że rozporządzenie klasyfikacyjne ma charakter generalny, jako że znajduje zastosowanie nie do pojedynczego podmiotu gospodarczego, ale do ogółu towarów takich samych jak towar badany przez komitet kodeksu celnego. Aby określić – w ramach wykładni rozporządzenia klasyfikacyjnego – zakres jego zastosowania, należy uwzględnić między innymi jego uzasadnienie (wyrok z dnia 22 marca 2017 r., GROFA i in., C-435/15 i C-666/15, EU:C:2017:232, pkt 35 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 31 W tym względzie należy stwierdzić, że rozporządzenie nr 635/2005 nie ma bezpośredniego zastosowania do dań z makaronów instant rozpatrywanych w postępowaniu głównym, ponieważ, jak zauważa sąd odsyłający, nie są one identyczne z produktami objętymi wskazanym rozporządzeniem.
- 32 Prawdą jest, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału, chociaż rozporządzenie dotyczące klasyfikacji nie ma bezpośredniego zastosowania do produktów, które nie są identyczne z produktem będącym przedmiotem tego rozporządzenia, a jedynie analogiczne do niego, to ma ono zastosowanie w drodze analogii do tych produktów (wyrok z dnia 22 marca 2017 r., GROFA i in., C-435/15 i C-666/15, EU:C:2017:232, pkt 37 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 33 Jednakże aby rozporządzenie klasyfikacyjne miało zastosowanie w drodze analogii, konieczne jest, by towary podlegające klasyfikacji i towary wskazane w owym rozporządzeniu były wystarczająco podobne. W tym względzie należy jednak wziąć również pod uwagę uzasadnienie owego rozporządzenia (wyrok z dnia 22 marca 2017 r., GROFA i in., C-435/15 i C-666/15, EU:C:2017:232, pkt 38 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 34 W niniejszej sprawie sporne towary nie mogą jednak zostać uznane za wystarczająco podobne, gdyż rozporządzenie nr 635/2005 nie wskazuje, czy produkt, o którym mowa w pkt 1 tego rozporządzenia, składa się z makaronu, który był smażony w trakcie jego wytwarzania. Tymczasem to właśnie ta cecha jest istotna w niniejszej sprawie.
- 35 Z drugiej strony, co się tyczy rozporządzenia wykonawczego nr 767/2014, wystarczy stwierdzić, bez konieczności badania jego zastosowalność *ratione materiae*, że zostało ono przyjęte dopiero po przywozie towarów rozpatrywanych w postępowaniu głównym. Tymczasem rozporządzenie dotyczące klasyfikacji nie może wywoływać skutków z mocą wsteczną (wyrok z dnia 17 lipca 2014 r., Panasonic Italia i in., C-472/12, EU:C:2014:2082, pkt 58 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 36 W tym kontekście należy jednocześnie przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału kryterium decydującego dla klasyfikacji taryfowej towarów należy upatrywać w sposób ogólny w obiektywnych cechach i właściwościach towarów, określonych w brzmieniu pozycji CN i w notach do sekcji lub działów (wyrok z dnia 22 lutego 2018 r., SAKSA, C-185/17, EU:C:2018:108, pkt 31 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 37 W niniejszej sprawie uznaje się, że rozpatrywany makaron stanowi makaron spożywczy w rozumieniu podpozycji CN 1902 30. W związku z tym chodzi o ustalenie, czy w ramach podpozycji CN 1902 30 10 makaron wstępnie poddany obróbce cieplnej i smażony może zostać uznany za suszony.
- 38 W tym względzie należy zauważyć, że określenie „suszone” użyte w podpozycji CN 1902 30 10 nie zostało zdefiniowane. Prawdą jest, że nota wyjaśniająca dotycząca tej podpozycji, jak wynika z not wyjaśniających do CN opublikowanych przez Komisję w dniu 4 marca 2015 r., wskazuje smażenie jako przykład „przemysłowego procesu suszenia”. Tymczasem, po pierwsze, nota ta nie miała zastosowania w chwili wystąpienia okoliczności faktycznych rozpatrywanych w postępowaniu głównym (zob. wyrok z dnia 22 maja 2008 r., Ecco Sko, C-165/07, EU:C:2008:302, pkt 40). Po drugie, w każdym razie z utrwalonego orzecznictwa wynika, że noty wyjaśniające do CN, przyczyniając się w istotny sposób do interpretacji zakresu poszczególnych pozycji taryfowych, nie mają wiążącej mocy prawnej (zob. wyrok z dnia 15 grudnia 2016 r., LEK, C-700/15, EU:C:2016:959, pkt 41 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 39 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem ustalenie znaczenia i zakresu pojęć, których definicji prawo Unii nie zawiera, powinno być dokonywane zgodnie z ich zwyczajowym znaczeniem w języku potocznym, przy jednoczesnym uwzględnieniu kontekstu, w którym są one użyte, i celów uregulowania, którego są częścią (zob. wyrok z dnia 2 marca 2017 r., J.D., C-4/16, EU:C:2017:153, pkt 25 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 40 Określenie „suszone” użyte w ramach podpozycji CN 1902 30 10 jest imiesłowem czasownika „suszyć”, który oznacza w szczególności „powodować, że coś staje się suche” lub „schnąć”. Zgodnie ze zwyczajowym znaczeniem w języku potocznym przymiotnik „suchy” oznacza „pozbawiony lub zawierający małą ilość wilgoci”, ale również „odwodniony”.
- 41 Zatem biorąc pod uwagę, że produkcja makaronów spożywczych wymaga w sposób konieczny, w pierwszej kolejności stosowania płynu, makarony spożywcze, w przypadku których wilgotność jest usuwana na dalszym etapie produkcji w celu doprowadzenia ich do stanu suchego, mogą być co do zasady uważane za suszone makarony spożywcze. Natomiast nie ma decydującego znaczenia w tym względzie proces, w którym stan ów został osiągnięty.
- 42 W odniesieniu do makaronu będącego przedmiotem postępowania głównego z akt sprawy, jakimi dysponuje Trybunał, wynika, że chodzi o makaron, który został wstępnie obgotowany (na parze), a następnie był smażony. Ponadto makaron został zapakowany w stanie suchym, w postaci małych bloków. W związku z tym, że na zakończenie procesu produkcji makaron został zapakowany w stanie suchym, należy go uznać za spożywczy makaron „suszony” w rozumieniu podpozycji CN 1902 30 10.
- 43 Nie można natomiast przyjąć tezy bronionej przez sąd odsyłający oraz przez Kreyenhop & Kluge, zgodnie z którą wyrażenie „suszone” użyte w podpozycji CN 1902 30 10 należy rozumieć jako termin opisujący produkt, który został poddany procesowi suszenia w ścisłym znaczeniu tego słowa. Ich zdaniem suszenie żywności stanowi środek konserwacji powodujący jedynie wyodrębnienie wody, który należy odróżnić od metod obróbki cieplnej takich jak smażenie prowadzące, poza usunięciem wody, do wielu złożonych reakcji chemicznych. Znajduje to ich zdaniem odzwierciedlenie w różnych podpozycjach CN, które dokonują w ten sposób rozróżnienia między artykułami spożywczymi konserwowanymi i artykułami spożywczymi gotowymi lub poddanymi obróbce cieplnej.
- 44 W tym względzie należy przede wszystkim wskazać, że owa wykładnia wyrażenia „suszone” nie znajduje oparcia w brzmieniu CN. W zakresie, w jakim sąd odsyłający odwołuje się w tym kontekście do uwagi 2 do sekcji I CN, należy stwierdzić, bez konieczności zajęcia stanowiska w kwestii, czy uwaga ta znajduje zastosowanie do całej CN, że w każdym razie z uwagi tej nie można wywieść, jakoby makarony wstępnie poddane obróbce cieplnej i smażone nie powinny zostać uznane za suszone.

- 45 Następnie, jeśli chodzi o systematykę CN, należy zauważyć, że w pozycji CN 1902 dokonuje się rozróżnienia między „makaronami niepoddanymi obróbce cieplnej, nienadziewanymi, ani nieprzygotowanymi inaczej” (podpozycje 1902 11 i 1902 19), „makaronami nadziewanymi, nawet poddanymi obróbce cieplnej lub inaczej przygotowanymi” (podpozycja 1902 20) i „pozostałymi makaronami” (podpozycja 1902 30). Wynika z tego, że ta ostatnia z wskazanych podpozycji, do której należy podpozycja 1902 30 10 (makarony „suszone”), obejmuje w sposób konieczny makarony poddane obróbce cieplnej lub przygotowane inaczej, które nie są nadziewane. Tak właśnie jest w przypadku makaronu rozpatrywanego w postępowaniu głównym, który został (wstępnie) poddany obróbce cieplnej i był smażony.
- 46 Wreszcie, jak podnosi Komisja, w interesie pewności prawa i w celu ułatwienia kontroli (zob. podobnie wyrok z dnia 19 października 2017 r., Lutz, C-556/16, EU:C:2017:777, pkt 37 i przytoczone tam orzecznictwo) zakresu podpozycji CN 1902 30 10 nie należy ograniczać jedynie do makaronów, w przypadku których ich suchy stan uzyskano w drodze procesów, które służą jedynie do ich konserwacji i które jedynie usuwają wodę z produktów poddanych obróbce, nie zmieniając ich w inny sposób.
- 47 Mając na względzie całość powyższych rozważań, na zadane pytanie należy odpowiedzieć, iż CN należy interpretować w ten sposób, że podpozycja 1902 30 10 tej nomenklatury obejmuje dania z makaronu instant, takie jak będące przedmiotem postępowania głównego, które składają się zasadniczo z wstępnie poddanego obróbce cieplnej i smażonego bloku makaronu.

W przedmiocie kosztów

- 48 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (dziesiąta izba) orzeka, co następuje:

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 927/2012 z dnia 9 października 2012 r., należy interpretować w ten sposób, że podpozycja 1902 30 10 tej nomenklatury obejmuje dania z makaronu instant, takie jak będące przedmiotem postępowania głównego, które składają się zasadniczo z wstępnie poddanego obróbce cieplnej i smażonego bloku makaronu.

Podpisy